

I rat i rakli rovel:

– Zlatos lile, e rup lile. Ayroplanos akana, ni vorbines.

O rakloro nashti te vorbinel. Sabayle ushtine, li o ayroplanos lile. I rakli achhili chori bi ekhe groshos. Merel bokhatar.

– Shun man. Adzhay ekh basos isi man. Posledno basi. Ako vorbinela ka lava mo zlatos, me rup, ka lav mo ayroplanos. Ako nashti te vorbinel thoon mo shero ko drwnikos. Thoon mo shero te chhinen les.

Kundrati diye, kundrati. Ako nashti vorbinela te chhinen la.

– Roma, me diyom mo shero andar tuke. Me molinav ma tuke vorbine.

O rakloro pe yakha na vazdel pal late. Sabayle ushtine.

– So kerdas, vorbisardas?

– Nay.

E, ama duy dzhenlate thovde la ko drwniko. O raklo gelo, mangel te dikhel. Bangerde la, thovde lakero shero ko kasht. Taman vazdinde o tover te chhinen o shero lakero...

– De zapti! Kay arapthyoven tume te chhinen me romnya?

Kola chak tsidinde pes. Avili o chhip leske. Kova dzhal, lel pe romnya katar ko drwniko. Phutrel lakere changa, vasta. Lel la, lel e rup, o zlatos. Thovel le ko ayroplani, iriel pes.

Otnovo ikerdas saranda taule, saranda zurnales, saranda diyes biyav kerde. Ta hana, piyena sik dzhi akana.

МЛАДИЯТ РОМ

Имало навремето една старица. Тази стара жена имала едно дете. Минало време, момчето станало на 18-19 години. Старицата просела из селото, искала си хляб, каквото ѝ дагат – изгледала го, пораснало детето.

18 години не излезнало навън момчето, вратата не отваряло. Когато навършило 18 години, излязло навън. Като излязло, слънцето го осветило.

– Ей, майната му, навън светът е друг. Мамо, изслушай ме! До-